я прощаюся з морем в цифровому форматі
я прощаюся з небом у безформному небі

я прощаюсь з усім що збирався почати
а проте не почав ну бо нафік то треба

я прощаюся з тим що почав і закінчив –
це тепер лише час позмиває і витре

я прощаюсь з віршами іще одним віршем
а з вітрами прощаюся зустрічним вітром

я чекаю на зірку у барвах абсенту
щоб злетіти із нею в поля полинові

я прощаюся з малопомітним акцентом
майже в кожній строфі майже в кожному слові

із собою самим я давно попрощався –
і прокляв себе сам і простив і прославив

я залишусь як спогад із хімії щастя
як гіркий післясмак у нефритових травах